

रिणः” हितो. “समीक्ष्य कुलधर्मांश्च स्वधर्मं” प्रति-
पादयेत्” मनुः ।

प्र+सम्+प्रकर्षेण सत्यगीक्षणे । “सह सञ्जाः समुत्पन्नाः
प्रसमीक्ष्यापदोभ्यम्” मनुः “कुलं ख्यातिञ्च वृत्तं च
बुद्ध्या तु प्रसमीक्ष्य च” भा० आ० ४३७४ स्तो० ।

ईक्ष्णव न० ईक्ष-भावे ल्युट् । १ दर्शने । करणे ल्युट् । २ नेत्रे ।
तत्र दर्शने “स्त्रिचः कार्यक्षणे नृणाम्” मनुः नेत्रे ।
“अभिसृजे मयि संवृतमीक्ष्णम्” शकु० “सदा संरक्षयन्नौ
सदा चानिमेक्ष्यौ” भा० आ० ३३ अ० । “इत्यद्रिथोभा
प्रहितेक्षणेन” रघुः ।

ईक्ष्णिक त्रि० ईक्ष्णं हस्तरेखादीक्षणेन शुभाशुभदर्शनं शिल्प-
मस्य ठन् । शुभाशुभफलकथनोपजीविनि सासुद्रिके । स्त्रियां
टाप् । “मङ्गलादेशवृत्ताय भद्राक्षेक्ष्णिकैः सह” मनुः ।
ईक्ष्ति पु० ईक्ष-धात्वर्थनिर्देशे श्रुतिप् । ईक्षणे । “ईक्षतेर्नाश-
ब्दम्” शा० सू० ।

ईक्षा स्त्री ईक्ष-भावे अ टाप् । ईक्षणे १ दर्शने २ पर्यालोचने
च “स ईक्षां चक्रे” श्रुतिः “अवणादनु ईक्षा अन्वीक्षा” ।
न्यायसू० वृत्तिः । आन्वीक्षिकोऽयं विवृतिः ।

ईक्षेय त्रि० ईक्ष-बा० एन् । ईक्षणीये दृश्ये “ईक्षेय्यासोऽ-
ह्योऽनः” ऋ० ६, ७, १ । “ईक्षेय्यासः ईक्षणीयाः” भा० ।

ईक्षु गतो इदित् आ० पर० सक० सेट् । ईक्षति ऐक्षोत् । ईक्षाम्
बभूव आस चकार । ईक्षिता ईक्षिष्यति ऐक्षिष्यत् । ईक्षितः
“सन्नाशमयितः यक्रः प्रैक्ष्य क्षुभिता क्षितिः” भट्टिः “भुज्युं
समुद्र आ रजसः पार ईक्षितम्” १०, १४३, ५ ।
षिचि ईक्षयति । “य ईक्षयन्ति पर्वताक्षिरः समुद्रमर्थवम्”
ऋ० १, १८, ७ । “ईक्षयन्नोरपस्युव इन्द्रं जातसुपासते” ऋ०
१०, १५३, १ । “ईक्षयन् परिजना पवित्रया रघुः ।

ईग गतो इदित् इगिवत् । ईक्षति ऐक्षोत् ईक्षते इत्येके ।

ईज गतो निन्दायाञ्च आ० आत्म० सक० सेट् । ईजते ऐजत
ऐजिष्ट ईजाम्-बभूव आस चक्रे । ईजिता ईजिष्यते
ऐजिष्यत् ।

ईज गतो निन्दने च इदित् आ० आत्म० सक० सेट् । ईजते
ऐजिष्ट । ईजाम्-बभूव आस चक्रे । ईजितम् । अथम्
अपाणिनीयः कविकल्पद्रुमे तु पठितः ।

ईजान त्रि० यज-ताच्छीत्ये कानच् द्वित्वम् । यजमाने
वागशीले । “ततोमहद्भिः क्रतुभिरीजानो भरतसदा”
भा० आ० ६४ अ० । “यः सेतुरीजानानामचर” मङ्ग-
यन् परम्” कठो० ।

ईड स्तुतौ अदा० आत्म० सक० सेट् । ईडे ईडिषे ईडिष्ते
ऐडिष्ट ईडाम्-बभूव आस चक्रे । ईडिता ईडिष्यते ऐडि-
ष्यत् । ईड्यः ईडितः ईडनम् ईडा । “अग्निमीडे पुरो-
हितम्” ऋ० १, १, १ । डकारं लकारतया बह्वृचाः
पठन्ति । “अज्मध्यस्यडकारश्च लकारं बह्वृचा जगुः ।
अज्मध्यस्यडकारश्च लृङ्कारं तु यथाक्रममिति” ऋ० भा०
वाक्योक्तेः । वङ्गदेशसम्प्रदायस्तु तयोः अज्मध्यस्ययोः
डङ्कारतया पाठः इति भेदः । यास्कस्तु “ईडिरध्वेषक-
र्मा पूजाकर्मा चेत्याह” गन्धर्वाः सुरसङ्घास्य महवश्च मह-
र्षयः । अन्नरोचं गतं देवं गोभिरेष्यामिरीडिरे” रामा०
“नेडिषे यदि काकुत्स्थम्” भट्टिः “ईडानो देवा इष्टानाम्”
ऋ० १०, ६६, १३ । “भवन्मोक्षं भवतः पितेव” ।
“शास्त्रीनतामव्रजदीक्षमानः” इति च रघुः । “अग्निः
पूर्वोभिर्द्विभिरीड्यो नूतनैरुत” ऋ० १, १, २ । णिचि
ईडयति ते ऐडिडत् त ।

ईडा स्त्री ईड-भावे अ स्त्रीत्वात् टाप् । स्तुतौ ।

ईडित त्रि० ईड-क्त । स्तुते यस्य क्षवः कतस्तस्मिन् ।

ईडेन्य त्रि० ईड-बा० एन् । १ स्तवनीये २ पूजनीये च ।

“ईडेन्यो नमस्तस्मिन् रक्षसांसि दर्शतः” ऋ० १, १४६, ७ ।

ईङमत् त्रि० ईट् अक्षयस्य मतप् स्त्रियां ङीप् । सगाधे ईङ-
रवति । ईङमन्माचष्टे षिच् मतोर्लुक् । ईङयति ।

ईति पु० ईयते ई-क्तिच् । १ डिब्बे, २ उत्पादिते त्रि० ३ प्रवासे,
“अतिष्ठिरनाष्टिः यक्षभाः श्रुषिकाः खगाः । प्रत्या-
सन्नाय राजानः पठेताईतयः खता” इत्युक्ते ४ ङपेदपद्रव
भेदे च स्त्री । “निरौतिभावं गमितेऽतिष्ठत्यः” नैष० “निरा-
तङ्गानिरीतयः” रघुः “ईतयोव्याचयस्त्वन्मीर्दीपाः क्रोधा-
दयक्षया । उपद्रवाश्च वर्तन्ते आचवः क्षुब्धयं तथा” भा०
व० १४६ अ० ।

ईट्छ त्रि० अयमिव पश्यति इदम्+टश्च-कर्मकर्त्तरि क्श् इशादेशः
दीर्घः । ईट्ये एतद्रूपदर्शने एवंविधे । “ईट्यास एता-
ट्यास उ पु षः सट्यासः” वाजसने० १७, ८ ।

ईट्शु त्रि० अयमिव पश्यति इदम्+टश्च-कर्मकर्त्तरि-क्श्-
इशादेशः दीर्घः । १ एतादृशदर्शनमिति एवंविधे “ईट्श्च नान्या-
ट्श्च सट्श्च च प्रति सट्श्च” यजु० १७, ८ । “इमं पुरो-
डाशं गृहीत्वा पश्यतीति ईट्श्च वेददी० व्याख्यानात्
२ तदर्थेऽपि । तस्य भावः त्व ईट्क्त्वं तद्भावे न० तक् ।
ईट्क्ता तस्य भावे स्त्री । “विष्णोरिवास्यानवचार-
णीयमीदृक्त्वया रूपमियत्तया वा” रघुः ।